

РЕШЕНИЕ

№ 4674

гр. *****, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело
№ 20231110139089 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.49, вр.чл.45, ал.1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба, уточнена с молба с вх.№ 239301/25.08.2023 г. и молба с вх.№ 249941/08.09.2023 г. от ***** против *****, с която е предявен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1000,00 лева, частична претенция от сумата от 3000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на неустойка по договор за заем от 03.01.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 13.07.2023 г. до окончателното изплащане.

В исковата молба се твърди, че между трето за делото дружество *****, в качеството на заемодател и ищцовото дружество, в качеството на заемополучател, бил сключен договор за заем, по силата на който заемодателят се задължил да представи на заемополучателя сума в размер на 50 000 лева в срок до 31.08.2023 г. Твърди се, че сумата следвало да бъде използвана за погасяване на стари задължения на ищцовото дружество, като едно от условията за предоставяне на заема е срещу последното да не са предявени нови съдебни претенции, включително молби за откриване на производство по несъстоятелност. Поддържа се, че по молба на ответната банка за откриване на производство по несъстоятелност на ищцовото дружество в Окръжен съд – гр.***** било образувано т.д.№ 42/2023 г., което обаче било прекратено поради не внасяне на дължимата държавна такса. Излага се, че производството по несъстоятелност било образувано при явна злоупотреба с

процесуални права от страна на банката, тъй като ищцовото дружество не било длъжник по търговски сделки, а в последните години реализирало печалба. Предходното обусловило невъзможност ищцовото дружество да усвои сумата по горепосочения договор за заем, като поради неизпълнение на същия заплатило и неустойка в размер на 3000,00 лева. По изложените в исковата молба и последваща уточнителна молба доводи и съображения, ищецът поддържа, че с действията на служители на ответната банка, изразяващи се в подготовка, събиране на доказателства, изготвяне, подписване и подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, на ищцовото дружество са причинени имуществени вреди, изразяващи се в заплатената по договора за заем неустойка. Моли съда да постанови решение, с което предявеният иск бъде уважен. Претендират се и направените в хода на производството разноски.

В подадения в срока по чл.131 ГПК писмен отговор ответникът изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Не се оспорва твърдението, че банката е подала молба за откриване на производство по несъстоятелност на ищцовото дружество, по която е било образувано т.д.№ 42/2023 г. по описа на ОС – *****, както и че това производство е било прекратено поради не отстраняване в срок на констатираните от съда нередовности. Всички останали твърдения в исковата молба относно извършването на увреждащо противоправно деяние от страна на банката, относно недобросъвестно упражняване на процесуални права, целящо увреждане на ищеца, съответно претърпените от него вреди и причинна връзка между действията от страна на служители на банката и същите, се оспорват като неверни и неоснователни. Поддържа се становище, че подаването на молба за откриване на производство по несъстоятелност е предвидена в закона правна възможност за лица, които имат несъбрани вземания към търговец, целяща осъществяване на универсално принудително изпълнение. Твърди се, че в случая банката е кредитор на вземания по търговски договори с ищцовото дружество, което е правопреемник на длъжник по договор за кредит с банката, като вземанията на ответника са установени по реда на чл.422 ГПК с влезли в сила решения. Сочи се още, че подаването на уведомление до НАП по чл.78 ДОПК е задължение на молителя и е предвидено като предпоставка и задължително условие за подаване на молба за откриване на производство по несъстоятелност, поради което не е противоправно деяние. Издаването на пълномощно на служител на банката с юридическо образование, което да я представлява в производството по несъстоятелност също не съставлява противоправно деяние. Поддържа се също, че не е противоправно поведение не плащането на държавна такса, като същото се санкционира с невъзможност за продължаване на производството, от което са пострадали интересите на банката, а не на ищеца. Соци се, че банката е подала нова молба за откриване на производство по несъстоятелност, по която е образувано т.д.№ 52/2023 г. по описа на ОС –

***** по което е присъединено и прекратеното производство. Изразява се становище за липса на причинна връзка между поведението на служители на банката, предприели действия по откриване на производство по несъстоятелност и понесените от дружеството вреди, изразяващи се в заплащане на неустойка в размер на 3000,00 лева. Сочи се, че управител и на двете дружества по договор за наем е едно и също лице, поради което е невъзможно същото да не е знаело за имущественото състояние на дружеството-заемополучател. С оглед предходното се изразява становище, че договора за заем от 03.01.2023 г. е нищожен, тъй като представлява привидна сделка, като страните по него са уговорили поемане на паричен заем, но не са имали за цел постигането на правните последици от тази сделка. Сочи се още, че договорът е без достоверна дата, като неустойката е уговорена едностранно, без да е уговорена реципрочно такава в полза на другата страна. По изложените в отговора доводи и съображения се иска отхвърляне на предявения иск и присъждане на сторените по производството разноски.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становището на страните, приема за установено следното *от фактическа страна*:

По делото е представена молба до Окръжен съд - гр.***** с вх.№ 3282/30.05.2023 г. от ***** /в качеството на универсален правоприемник на *****/, чрез юрк.***** срещу *****, с която се иска дружеството да бъде обявено в неплатежоспособност, както и да бъде открито производство по несъстоятелност.

По делото е приложено пълномощно, от което се установява, че *****, старши юрисконсулт в ***** е разполагала с надлежно учредена представителна власт да представлява ответната банка като подписва и подава уведомление до НАП по чл.78 ДОПК, както и молба за откриване на производство по несъстоятелност на ищцовото дружество.

По делото е приложено уведомление до НАП от 02.05.2023 г., с което ответната банка е уведомила за предстоящо откриване на процедура по завеждане на иск за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на ищцовото дружество *****. Уведомлението е подадено по електронен път и е подписано с КЕП от лицето *****.

Видно от приложеното по делото разпореждане от 29.06.2023 г. е, че въз основа на гореописаната молба е било образувано т.д.№ 42/2023 г. по описа на ОС – *****, което е прекратено поради неотстранени в срок нередовности на исковата молба. По делото няма данни за датата на влизане в сила на разпореждането.

По делото е представена аналогична на гореописаната молба с вх.№ 3282/30.05.2023 г. - молба до Окръжен съд - гр.***** с вх.№ 4562/26.07.2023 г. от ***** /в качеството на универсален правоприемник на *****/,

чрез юрк.***** срещу *****, с която се иска дружеството да бъде обявено в неплатежоспособност, както и да бъде открито производство по несъстоятелност.

Видно от приложеното по делото решение № 2461/24.10.2018 г., постановено по т.д. № 1292/2018 г. по описа на Апелативен съд - гр.*****, влязло в законна сила на 03.12.2018 г. е, че е потвърдено решение на СГС, с което по отношение на ищеца в настоящото производство и други - трети за делото дружества, в качеството им на солидарни длъжници, е признато за установено, че дължат на ***** суми по договор за инвестиционен кредит от 16.01.2008 г.

Видно от приложеното по делото решение № 1689/20.10.2015 г., постановено по т.д. № 2424/2013 г. по описа на Софийски градски съд, влязло в законна сила на 26.02.2020 г. е, че по отношение на ищеца в настоящото производство и други - трети за делото дружества, в качеството им на солидарни длъжници, е признато за установено, че дължат на ***** суми отново по договор за банков кредит от 16.01.2008 г.

Видно от приложеното по делото удостоверение, издадена на 09.05.2023 г. от ЧСИ Милен Бъзински е, че по молба на вискателя – настоящ ответник въз основа на издадени изпълнителни листове по горепосочените дела, срещу длъжниците, сред които и настоящия ищеца, е образувано изпълнително производство.

По делото е приложен договор за заем от 03.01.2023 г., чието съдържание е оспорена от ответника, сключен между ***** и ***** за сумата от 50 000 лева в срок до 31.08.2023 г. при условие, че заемополучателя не е усвоявал нови кредити и парични средства по кредити през последните 10 години назад. Предвидено е, че при неизпълнение на предходното, заемодателя дължи неустойка в размер на 3000 лева.

По делото е представена покана /оспорена от ответника/ за плащане на неустойка поради неизпълнение на договора за заем, както и фактура № 1370/12.07.2023 г., също оспорена от ответника, на стойност 3000,00 лева, издадена от ищовото дружество за плащане на неустойка по гореописания договор за заем.

По делото е приложен отчет на фискална памет на дружеството *****, от който не може да се обоснове извод, че процесната сума, представляваща неустойка по договор за заем е отразена в дневника за покупки на дружеството.

Съдът не обсъжда, като неотнормими към предмета на спора и претендираната в настоящото производство сума, представените към молба от ищеца с вх.№ 363646/18.12.2023 г. документи относно извършена ревизия на дружеството от ТД на НАП, както и представените към молба с вх.№ 367578/20.12.2023 г. документи относно извършени в хода на изпълнителното производство действия.

Други относими и допустими доказателства не са представени по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни**

изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.49 ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Това е отговорност на юридическите лица за противоправни и виновни действия или бездействия на техни длъжностни лица при или по повод изпълнение на възложена работа. Отговорността е гаранционно – обезпечителна, възложителят не отговаря заради своя вина, а заради вината на свои работници или служители, на които е възложил работа.

За да възникне обезпечително-гаранционната отговорност на възложителя за имуществени и неимуществени вреди, причинени при или по повод на уговорената работа, трябва в обективната действителност да са настъпили следните юридически факти: 1) деяние (действие или бездействие); 2) противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъществено поведение); 3) вреди (неблагоприятно засягане на имуществената или неимуществената сфера на увредения); 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени вреди; 5) вина на делинквента, която съобразно уредената в чл.45, ал.2 ЗЗД оборима презумпция се предполага и 6) виновното лице да е причинило вредите при или по повод на изпълнение на възложената работа.

Настоящият съд намира, че в хода на производството ищецът не доказва наличието на горепосочените предпоставки за възникване на гаранционно-обезпечителна отговорност на ответната банка. По делото не са представени доказателства за виновно действие на служителите на ответното дружество, които да са в причинно-следствена връзка с твърдените от ищеца имуществени вреди.

Видно от приложените по делото влезли в сила съдебни решения е, че по отношение на ищцовото дружество е признато за установено, че в качеството му на солидарен длъжник, дължи суми по договори за банкови кредити към банка, на която ответната банка е универсален правопреемник. Видно още от решенията е, че са касаят за суми, чиито сбор надвишава сумата от един милион лева. От представените по делото доказателства за образувано изпълнително производство се установява, че длъжникът – настоящ ищец не е заплатил сумите, предмет на влезлите в сила съдебни решения.

С оглед предходното, категорично не може да се обоснове извод, че с подаване на молба за обявяване на дружеството-ищец в неплатежоспособност и с искането за откриване производство по несъстоятелност до компетентния съд, са налице неправомерни действия от страна на банкови служители. Както е посочено и в писмения отговор от ответника, **подаването на молба за откриване на производство по несъстоятелност е предвидена от закона /ТЗ/ възможност**, която има за цел справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника. Нещо повече, следва да се отбележи, че сам длъжник,

който е станал неплатежоспособен и свръхзадължен, е длъжен да поиска откриване на производство по несъстоятелност, а търговец, който изпадне в неплатежоспособност и не заяви това пред съда в законоустановения срок, представлява деяние, което е инкриминирано съгласно разпоредбите на НК.

Не могат да бъдат споделени и доводите на ищеца, обективирани в уточняваща молба от 25.08.2023 г., че неправомерни са и действията на служители на ответника, подали и подписали уведомление по чл.78 ДОПК. Следва да се отбележи, че съгласно ал.1 на цитираната правна норма, подаването на уведомление до НАП от страна на кредитора е негово задължение, а не противоправно действие. Съгласно чл.78, ал.2 ДОПК **прилагането на доказателство за уведомяването по ал. 1 към внесената в съда молба е условие за разглеждането и за образуване на делото по несъстоятелност.**

При липса на една от кумулативно предвидените в нормата на чл.49 ЗЗД предпоставки, съдът не намира за необходимо да обсъжда останалите елементи от фактическия й състав, още по-малко относно привидността на представения от ищеца договор за заем, който е без достоверна дата. На последно място, следва да се отбележи, че едноличен собственик на капитала на ищцовото дружество е именно дружеството *****, а управител и на двете дружества е Росен Живков Борисов.

Предвид гореизложеното, съдът намира исковата претенция за неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК право на разноски има ответника. По делото не са представени доказателства за сторени от ответника разноски, поради което и на основание чл.78, ал.8 ГПК следва да бъде определено единствено юрисконсултско възнаграждение. Съдът, като взе предвид, че делото не е от фактическа и правно сложност и е приключило само в едно открито съдебно заседание, на което не е присъствал процесуален представител на ответника, определя възнаграждение в минимален размер от 100,00 лева. Същото следва да бъде възложено в тежест на дружеството-ищец.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, обл.***** против *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, *****, иск с правно основание чл.49, вр.чл.45, ал.1 ЗЗД - за

осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 1000,00 лева, частична претенция от сумата от 3000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на неустойка по договор за заем от 03.01.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 13.07.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, обл.***** да заплати на *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, ***** сумата от **100,00 лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение по производството.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____